

I. N. 7.

2

DISSERTATIO PHYSICA,
De

MICROSCOPIIS,

QUAM

Sub PRÆSIDIO

JOHANNIS JACOBI

Waldschmied /

Archiatři Hasſiacı, Medicinæ Do-
ctoris, ejusdemque Primarii & Physices
Ordinarii Professoris,

Publico examini exponit

CAROLUS PHILIPPUS

LOMBARDIUS, Marpurgenſis.

In Auditorio Philoſophico,

d. 21. Octobr. Hor. 9.

Marburgi Cattorum,

Typis JOHANNIS JODOCI KÜRSNERI,
Acad. Typogr. ANNO MDCLXXXII.

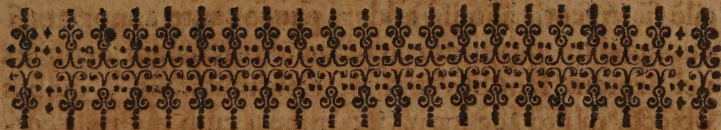
SERENISSIMO
AC
POTENTISSIMO
PRINCIPI AC DOMINO,
DOMINO
CAROLO,
HASSIÆ LANDGRAVIO,
PRINCIPI HERSFELDIAE,
COMITI CATTIMELIBOCI, DECIAE,
ZIEGENHAINÆ, NIDDÆ ET
SCHAUMBURGI, &c. &c.

PATRIÆ PATRI
PIO, FELICI, AUGUSTO,
DOMINO SUO CLEMENTISSIMO,

*Hanc Disputationem in sui suorumq;
studiorum commendationem*

humilimâ manu consecrat & offert

CAROLUS PHILIPPUS LOMBARDIUS.

§. I.

Ictroscopium est Species Telescopii, seu Machina quædam optica, quâ res parvæ ut magnæ repræsentantur. Sive est instrumentum quoddam dioptricum portatile & exiguæ molis, quô visæ res minimæ ad stuporem usque augmentur.

§. 2. Si Etymon spectes, quodlibet etiam instrumentum corporum imagines augens ita vocari posset, verum usus obtinuit, ut certa hæc instrumenta unâ vel alterâ lente vitrea instructa hoc peculiare nomen sibi vendicent, quæ etiam engyscopia vocantur.

§. 3. Conficiendi modus & præparandi artificium nostro hoc tempore multis innotuit, variiq; reperiuntur aucthores, qui modum conficiendi machinas & artem poliendo vitra describunt, inter quos non postremi sunt *Cartesius in dioptrica, & Schottus in Magia Telescopica*, quibus *Borellus, Fontanum, Hevelium, Kircherum, Kolhansium* meritò annumeramus. Inter recentiores autem primas tenet insignis illud Societatis Regiæ Experimentæ in Anglia Sidus, *Robertus Hooke*, qui magna experienciâ & sumtibus amplis, *Londini* 1665 edidit in folio Linguâ Anglicâ *Micrographiam* seu descriptionem minutorum corporum cum descriptione hujus instrumenti optici, quô nobilius in hoc genere nondum visum fuit, vide *Ephem. medic. German. Tom. I. p. 41.* Et *Sturmi Collegium experimentale pag. 142.* Cùm autem facile

cilè sit inventis aliquid addere paucos ante annos artifices quidam novam excogitârunt machinam cum sex vel septem lentibus subinde transmutandis , quibus objecta multo accuratius & minori cum molestia cernuntur , iisque tum ad lumen solis tum lampadis felicissime utimur , conficit autem has Machinas insignis Mechanicus *van Muschenbroek* , quem imitantur *W. selius Augusta Vindelicorum* , *Mattemüllerus Vienna in Austria* , *Weicman Ulma* abique. Neque enim jam litem dirimere volo , quisnam primus microscopiorum fuerit inventor , non nescius , quod Italia suum commendat *Fontanam* , Belgium suum *Hans Mittelburgensem* , Germania suum *Kircherum* , quorum unusquisque inventor haberi vult , de quo videatur *Borellus de vero inventore Telescopii pag. 19.*

§. 4. De varietate Microscopiorum hoc notamus , ea differre à se invicem cum secundum structuram , tum secundum paucitatem vel pluralitatem lentium. Quædam modo valdè plano ac simplici conficiuntur uno vitro prædita , quod orbitæ lignæ vel eburnæ inclusû est ; Alia una quoq; gaudent lente patellæ eburnæ inclusa cum tripode , quæ *Francofurti* in nundinis venalia vidi. Quædam verò duabus vel tribus constant lentibus tubo munitis , ast quamvis satis accuratè repræsentent , ipsum tamen objectum minus commodè applicari potest , unde præfero illa , de quibus superius , quia machina versatilis magis est , & ipsa objecta vario modo converti , à vitro objectivo elongari vel ii approximari , vitra verò sex vel septies mutari possunt , quorum aliquot apud me reservantur , & curiosis faciliè ostendi queunt. Interim trahit sua quemque voluptas.

§ 5. Sed progrediendum ad effectus microscopiorum explicandos, qui ut stupendi sunt, ita non nisi magna cum attentione ipsorum causa indagari possunt. Præsuppono autem sequentia de visione, ubi & quomodo fiat, alibi jam dum rationibus & experientiis corroborata: Dico itaque i. quod objectum visibile sui imaginem in oculi fundo ceu in camera obscura depingat, & quidem in Tunica retina dictâ, quæ est membrana ab extremitatibus filamentorum nervi optici circa fundum oculi collectorum composita. *Secundo* quod visus actio hic non terminetur, sed quod ope nervorum opticorum illa impressio ad Conarium (Sensorium commune) deferatur, in quo demum, liceat ita loqui, anima videt seu percipit. 3. unica saltem videtur ab anima imago, non obstante, quod duæ in oculis delineentur. 4. Requiritur, ut radii luminæ ab objecto emanantes, dum corneam tunicam subeunt, ab ipsis oculorum humoribus quos tunc transire debent, refractionem patiantur, hoc est à via recta parum declinent, post reunitæ in certis retinæ punctis colligantur, nisi enim omnes radii qui ab eodem objecti puncto prodeunt, exactè iterum in idem punctum fundi oculi, facta jam in humoribus refractione, colligantur, impossibile est, ut visio distincta fieri possit, quæ omnia ab acutissimo *Robaulti in Tract. Physic. par. 226. & seqq.* oculo quodam artificiali ad oculum etiam demonstrantur. *Tandem* hoc adhuc monendum venit, dependere etiam visionis distinctionem à spatii latitudine, quàm delineata in fundo oculi imago occupat, tot enim ad minimum tangi debent extremitates filamentorum nervorum, quot sunt diversæ partes sensibiles in ipso objecto, quæ radios emittunt, quò qualibet earum suam impressionem seorsim efficiat. Si enim

fieret, quod prælaudatus *Rohault* non sine ratione tam prolixè sed candidè loco allegato describit, ut radii manantes à duabus differentibus objecti partibus, concurrerent seorsim in duabus differentibus punctis unius ejusdemque filamenti, idem profectò foret, ac si radii illi diversi in unico puncto collecti essent, hinc confusa saltem fieret visio, quia impossibile est, ut radii hi luminares unum idemque filamentum duobus diversis modis simul movere possint. Et hinc etiam desumitur ratio, quare objecta valdè dissita, quæ imagines suas ad minimam latitudinem delineant, saltem confusè videantur: Optimè hic *Cartesius dioptric. cap. 6. §. 7. pag. 84.* observandum etiam, in-
quiens, partes corporum quæ contemplantur, non dignosci posse, nisi quatenus colores quodammodo differunt: Et horum colorum distinctam perceptionem non penderet tantum ex eo, quod omnes radii à singulis corporum punctis venientes, in fundo oculi in totidem aliis circiter coëant; vel ex eo, quod nulli alii aliunde effusi ad eadem puncta admittantur: Sed etiam ex multitudine capillamentorum nervi optici, quorum extremitates continentur in illo spatio, quod imago in oculi fundo occupat. Si enim exempli gratia, objectum ex decem partium millibus componatur, quæ aptæ sint ad radios tot diversis modis in fundum oculi mittendos, & consequenter ad repræsentanda, eodem tempore decem colorum millia, anima tamen ad summum mille tantum discernet, si fingamus mille tantum capillamenta nervi optici exsta re in spatio (RST.) etenim tunc decem particulæ objecti agentes simul in singula capillamentorum, uno duntaxat modo ex denis mixto & confuso, illa movere possunt: Unde fit, ut illud spatium quod ab uno quolibet ex his capillamentis occu-

occupatur, nonnisi pro unico puncto debeat haberi. Atque hoc est quod efficit, ut pratum infinitâ colorum varietate distinctum procul insipientibus totum album aut cœruleum videatur: Et generatim ut omnia corpora remota, minus distincta appareant quam propinqua; denique etiam, ut, quò latius ejusdem corporis simulacrum in oculi fundo diducere possumus, eò distinctius videri queat. Quod notatum magno usui postea erit.

§ 6. Quibus præmissis dicimus lentes perficere illas conditiones, quas ad valde distinctam visionem requiri, præcedenti paragrapho docuimus, harum enim ope omnes radii qui ab uno objecti exigui puncto prodeunt, quiq; aliàs maximè divergebant, nunc adeò parum divergunt, ut ordinariæ humorum refractiones eas ad collectionem in uno retinæ puncto determinent; Quod autem objecta longe majora appareant inde provenit, quod extremi radii à puncto luminoso emanantes & in lenticulam parallelè, illapsi post duas refractiones concurrant in foco, sicque necessariò majori sub angulo oculum ingrediuntur, prout hoc figura à celeberrimo *Sturnio* exhibita & literis signata evidentissimè ostendit. In hac enim figura nec non in illa quam *Cartesius dioptr. p. 98.* depingit, manifestum fit, microscopii ope radios venientes ex puncto proximo quoad licet, in oculum intrare, tanquam si ex alio ulterius remoto venirent. Sed haud grave erit ipsum audire magistrum. Si enim dicit *pag. 100.* exempli gratiâ erit inspicendo objectum X, per transversum vitrum P, oculum nostrum C disponamus eodem modo, quo disponi deberet ad contemplandum aliud objectum, quod viginti aut triginta passibus abesse à nobis distaret, & nullam aliunde loci cognitionem, in quo illud situm sit,

sit, habentes, triginta passibus abesse judicemus, decies millies majus videbitur, quàm reverà est; adeò ut elephas ex pulice possit fieri. Certum enim est imaginem quam pulex in oculi fundo delineat, quum tam prope adest, æquè magnam esse ac illa quam elephas depingit, triginta passibus inde remotus. Plura hanc rem spectantia allegato loco videri possunt, quibus ego jam supersedeo, ne hæc mea dissertatio nimium excrescat.

§. 7. Verùm enim verò hæc opticus relinquimus, ne falcem in alienam mittere messem videamur, & ad microscopiorum utilitatem describendam, quam in physicis nobis præstant, nos accingimus. Hæc profectò Messis adeò larga est & opulenta, ut dies me deficeret, si omnia enarrare, ipsa autem disputatio in ingens volumen excresceret, si omnes quos præstant usus calamo describere vellem; Ab eo enim tempore, quo machinæ istæ fuere inventæ plura nunc explicantur phænomena, ad quæ veteres vel saltem obstupescabant, vel quæ prorsus ipsis ignota erant: Res densa caligine involutæ jucundo spectaculo in apertum ducuntur, & quam affabrè omnia sint facta, quam artificiosè sint constructa oculis nunc cernere licet. Horum organorum ope tollitur velum naturæ, & corpora naturalia nuda conspicienda oculis nostris exponuntur, quæ veteres vix per transfennam viderunt, ex quo solo insigne illud commodum in physicam redundans apparet. Quis unquam credidisset, vegetabilia tam admirandam præ se ferre fabricam, tot excavatos habere tubulos, tamque elegantem valvularum possidere seriem, nisi hæc aliaque innumera, quorum mentionem facit doctissimus Schraderus in *Epistolicâ dissertatione de Microscopiorum usu in naturali scientia & anatome*, ab organis his opticus

opticis fuerint detecta sicque orbi erudito innotueriat. His debemus, quod *Malpighius* & *Grevv* vegetabilium familiam tam accuratè depinxerint & quod retrò seculis abscondita in apricum duxerint. Non minor etiam in regno animali sese offert horum instrumentorum utilitas, quia ipsorum ope animalium structura viscerumq; fabrica tam concinnè delineatur, ut vel exinde appareat, veteres vix umbram veri usus partium habuisse. Neque ipsa insecta eorum subterfugere possunt examen, quorum compagem ita referant, ut oculis introitus concedatur, omniaque tam exteriora tam interiora non sine stupore imò pio horrore lustrentur, quo in negotio non exiguam inter alios navavit operam *Gedarti de Metamorphosi insectorum*, & pari laude digni videntur *Rhedi* *Italus* & *Lister* *Anglus*, quibus nunquam satis laudatum *Malpighium* ceu caput annumeramus. Et quis portò omnes usus in regno minerali referre poterit? Ubi tot salinarum particularum figuræ, totque variaz configurationis molecule microscopiorum ope inveniuntur, ut iterum largissimam habeat physicus messem, de quâ gratulari & infinitos usus sibi polliceri queat.

§. 8. Quamvis autem horum omnium jam dum exhibuerit catalogum beatus *Sachsius*, quem *Ephemerid. medic. German.* inseruit; ipse quoq; *Borellus* plura enarraverit, in sua *Historia microscopica*; nihilominus pauca etiam hic in scenam introducere lubet, quæ nacta tum apud *Sachsum* tum apud *Sturmium* occasione, ipse oculo armato usurpavi.

1. In charta scabrosa sese offert superficies pro filamentorum crassorum varietate plus minus inæqualis, ut vel oculis cerni possit, eam ex linteis confici.

2. In linteone notavi filorum nexum elegantemque eorum seriem, quæ chordarum vel funiculorum instar apparent. In serico nigro autem, vulgò *Stor* structura videtur magis adhuc admiranda, cujus figuram apud Celeberrimum *Sturmium* in charta delineatam reperies.

3. Lignum cariosum inspectum immensam præbet vermiculorum pullaginem, quorum alii corniculis instructi, quidam alatum quid affectant, oculos habent instar punctorum nigrorum cum proboscide: hi vermiculi videntur stimulum addidisse *Kirckero*, ut suum de peste tractatum conceperit.

4. *Salviae* folii extrinseca tota aspera superficies videtur per microscopium operta veluti aranearum textura quadam, intra quam minutissima comparent animalcula cum bullis quibusdam, veluti ovæ superficiei offusis, quæ foetura virulento humore, si absque lotionem gingivis hominum affricetur, noxam adfert, absterfo enim folio cum digito aut aquâ loto statim disparent.

5. In urtica acutissima apparent spicula, quorum basis ex vesicâ flexibilis substantiæ consistit, in figura cucumeris sylvestris liquore acri & venenoso gravida, quæ pressa eo ipso quod spiculum cuti infigitur reddit liquamen, quod postmodum effervescentiam illam igneam dolorem & tumorem in contactâ parte producit.

6. In aceto videntur vermes serpentiformes, qui eo facilius apparent, quod acerum vilioris est pretii & conditionis. Similes etiam in Tinctura rosarum vappescente observavi.

7. Sanguis recens ad lumen lampadis vel Solis in tubulo vitreo per microscopium conspectus exhibet ramusculos variè inter se invicem connexos, quorû interstitiis globuli valdè mobiles innatant.

§. 9. His plura adhuc de admiranda Insectorum structura superaddere possem, quæ omnem ferè fidem superabunt, nisi quis ocularis accesserit testis, verùm brevitatis studio ductus ea alii temporis reservo exclamans cum Psalmista: quam magnifica sunt opera tua Domine! Omnia sapienter fecisti; impleta est terra possessione rerum tuarum. Quis enim non confitebitur, in his etiam animalculis plura ineffabilis Omnipotentiae Divinae pro stare argumenta quam in Elephantum vel alia aliqua grandiori bestia? Et quid in tanta Rerum existentium multitudine observari potest quod Dei maiestatem ac munificentiam non arguit? Quæ ex eis, quarimus cum

Antonio Le Grand in præfatione ad Atheos, adeo abjecta, ut animos non exsuscitet, atque in Creatoris notitiam cognitionemque deducat? Adeoq; constat ex antedictis, quam longè lateque sese diffundant fructus quos ex physica experimentalì colligimus, quibus etiam motus *Cl. Parkerus*, cæteroquin philosophiæ mechanicæ non usq; adeo addictus, non potuit non, quin *disputat. quintâ. Sect. I. p. 429.* in hæc eruperit verba, *Ea est, dicit, Argumenti copiâ, ea ubertas, ut etiam si nihil exaggeremus, omnia dicendi ornamenta, verba omnia, quæ in admirationem rapiant efflagiter. Quanquam ea quoque sit illius perspicuitas ut omnem orationis ornatum aspernari videatur: Majora enim & clariora sunt providentiæ phænomena, quæ in vilissimo quovis animalculo, quam quæ in Sole, Luna, Cælo, Terra, Mundo denique universo cernuntur. Sumè formicam & contemplare paululum quanta contineatur in istâ cuticulâ partium varietas, quantus organorum apparatus, quam commodam molem, connexionem, situm quæque pars obtineat, quam promptè suo usu ac munere perfungatur, quam mirabilis sit membrorum structura, quam utilis intestinorum dispositio, quantus sit oculorum vigor, quanta pedum celeritas, quam commodè articulis crura distinguantur, quam incredibili subtilitate venter, cor, venæ, arteriæ, nervi, muscoli disponantur, quam abundè suis functionibus inserviant, quantam spirituum copiam gignant, quæ ad generationem, nutritionem, appetitum, motum eumq; celerrimum & ferè perennem omnesque vitæ usus & opera semper præsto sint, quanta denique vitæ vis, quanta agendi facultas tam exiguæ moli insit & vigeat, si inquam hæc omnia perspexeris, & nisi exquisitissimam istam opificis solertiam quam nulla ars humana, nulla ratio assequi potest, mireris & obstupescas, truncus es nō cute non corio obductus, sed cortice obducendus. Huc usq; *Parkerus.**

§.10. Neque tamen sic adversariorum declinamus impetus, utut enim instrumenta illa philosopho rantas ferant suppetias, novaq; hac philosophandi ratione ipsa philosophia ad summum ferè decoris culmen devenerit, non tamen parem apud omnes experientur gratiam, sunt enim magni illi Opinatores, ut cum Cicerone loquar, qui quæstionibus suis purè speculativis adeò inhaerent, ut non solū mechanicam illam philosophandi Methodum iniquè habeant, verum etiam palam profiteri non erubescant, vitris his falsa oculis

oculis obijci phantasmata, & tales philosophos fucum facere spectatoribus, cum tale quid in objecto non existat, cujus imaginem microscopia oculo inferant. Verum bona verba quaeso! Helleboro vobis opus est, ut crassiores vapores quibus cerebrum obnubilatum est discutiantur. Quid Senes qui conspiciis utuntur vobis reponent, decipiuntur ne dum pecuniam numerant & monetas sub conspiciolorum examen vocant? an fortè tales non accipiunt, quales per vitrum contemplati sunt? Quid illi qui literas ope conspiciolorum legunt: fortè insomnia enarrant. ridiculum hoc est. Si microscopia constanter repræsentant A, ut semper maneat A, B verò ut semper maneat B &c. nilq; nisi magnitudinem augeant, eaque majora repræsentent, quis ambiget literas tales revera existere, quas nudo etiam oculo sed valdè parvas cernere licet. Et si in objectis parva quædam nudo oculo vides corpuscula, quæ eadem per microscopium tibi postmodum exhibentur, neq; recta nunc curva vel curva recta multo minus plane immutata apparent, imprudentiæ profectò foret argumentum, si hæc in dubium quis vocare velit. Sed hoc nonnullis in more positum est, ut quæ nunquam viderint vel non capiant vel non capere velint; suamque malint procedere cum ignorantiam tum contradicendi studium, quam in re lucè meridianâ etiam clariori veritati subscribere. His fortè idem continget quod Prætori cum Senatorio ordine accidisse fertur. Insignis quidam & doctissimus vir, scriptisq; libris notissimus, è Bavaria per inferiorem Austriam in Tyrolim iter faciebat, nuntio comitatus, & in via correptus febris subsistere fuit coactus in pago quodam, ubi & mortuus est. Antequam terræ mandaretur cadaver à loci Parocho & incolis, Prætor cum Senioribus sarcinulam demortui excusit, invenitque inter alia microscopium cum incluso pulice. Cohorruit Prætor, & quotquot ex adstantibus microscopium inspicere asserentes demortuum virum veneficum fuisse & Dæmonem vitro inclusum secum gestasse, ideoque indignum sepulturâ esse. Diu tenuit controversia, donec tandem nescio, an studio, an casu, aperto instrumento apparuit pulicem pilosum ac hirsutissimum esse, quem Dæmonem putaverant. Quâ Lepida de Microscopio Historia dissertationi nostræ finem impono; DEO sit Laus & Gloria in sempiternum.

FINIS.